

ת"ד (תל אביב) 5463-05-23 - מדינת ישראל נ' ויקטור שבצ'נקו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)
ת"ד 5463-05-23 מדינת ישראל נ' שבצ'נקו
06 פברואר 2025

לפני כבוד השופט שי שלהבת

בעניין: המאשימה 1. מדינת ישראל

ע"י בא כוח עו"ד פרי
נגד

הנאשם
ע"י בא כוחו עו"ד דוויק 1. ויקטור שבצ'נקו

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

הנאשם הורשע על פי הודעתו (לאחר שחזר מכפירה) בעבירות של חבלה של ממש ע"פ סעיף 38 לפקודת התעבורה -עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], (להלן: "פקודת התעבורה"); פתיחת/סגירת דלתות מבלי להבטיח שלומם של עוברי דרך - עבירה לפי תקנה 80(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") וכן התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 26.7.22, בשעה 08:30 לערך, נהג הנאשם באוטובוס ציבורי אותו עצר בתחנה שבסמוך לרחוב רוטשילד 77 בתל אביב. באותו זמן ירדה מהאוטובוס באמצעות הדלת הקדמית נוסעת ילידת שנת 193 (להלן: "המעורבת") כשהיא אוחזת בידית הדלת. הנאשם לא הבחין בכך, סגר את הדלת ועקב כך איבדה המעורבת את שיווי משקלה ונפלה ארצה. כתוצאה מכך, נחבלה הנוסעת חבלה של ממש, עברה ניתוח בהרדמה כללית לשחזור וקיבוע שבר ואושפזה בבית החולים עד ליום 31.7.22.

במסגרת הטיעונים לעונש, הדגיש ב"כ המאשימה את חובותיו המוגברות של הנאשם כעובד ציבור בשמירת בטחון נוסעי האוטובוס, וודאי כשעסקינן במעורבת באה בימים. כן הכיר בכך שהנאשם טיפל במעורבת מיד לאחר פגיעתה, אך הפנה לכך שחוסר תשומת הלב הרגעית מצד הנאשם הביאה לצורך בהליכים רפואיים בעניינה של המעורבת. עוד הוסיף כי המעורבת לא יכלה להגיע לאולם בית המשפט מפאת גילה אך בעדות שמועה למד מכלתה על שינוי שחל בחייה בקשר לתאונה. תוך הפניה לפסיקה

רלוונטית לטעמו, עתר ב"כ המאשימה להטלת פסילה שלא תפחת מתשעה חודשים, רכיב של של"צ לכל הפחות ומאסר על תנאי. כן ביקש שבמידה של הטלת קנס או פיצוי, תינתן עדיפות לרכיב הפיצוי.

ב"כ הנאשם, הפנה לכך שנטל אחריות ואף לא ניצל את העובדה שהמעורבת לא התייצבה לדיון מבלי שהדבר היה ידוע להגנה עובר לדיון. כן נתן דגש לסוגיית רמת הרשלנות המיוחסת לנאשם והסיק כי הוא נמוך אף מחוסר זהירות, דבר העולה גם מכך שהתאונה לא התרחשה בעת נסיעה כך שניתן להתייחס אליה כעבירת תפעול של האוטובוס. בנוסף הפנה ב"כ הנאשם לוותק הנהיגה בן שלושים השנים של הנאשם כנהג אוטובוס, הנוהג כעשר שעות ביום מעבר לנסיעותיו הפרטיות ועברו נקי. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה ב"כ לכך שרעייתו עובדת כקופאית ופסילת רישונו שוות ערך להוצאתו לחל"ת. כן ציין שהנאשם מסיע את המעורבת באופן קבוע מזה מספר שנים ולדבריו כשרצה לסגור את הדלת האחורית, לחץ בטעות גם על הכפתור של הדלת הקדמית. לעניין העונש ביקשה ההגנה להסתפק בפסילה הנמוכה מפסילת המינימום ולהימנע מהטלת ריצוי עבודות של"צ.

הנאשם עדכן שאת המעורבת הכיר לפני כשנתיים, מסר פרטים בנוגע לאופן התנהלותה בעזרת שני מקלות וטען שנהג להתקרב למדרכה כדי שתוכל לעלות ולרדת מהאוטובוס. בקשר לנסיבות האירוע נשוא כתב האישום, מסר שהסתכל על הדלת האחורית וכשראה שאין מי שיורד ממנה, סגר אותה. מבחינת הזמן שחלף באירוע, חשב שהמעורבת כבר ירדה ולא הבין בתחילה מדוע נפלה, עם אחרים סייע לה והיא ביקשה ללכת אך לא הצליחה. כן מסר שהוא מקבל מנוסעים מחמאות על היחס הניתן על ידו ושאם לא יוכל לעבוד, הדבר יגרום להרס כלכלי. לשאלת בית המשפט בקשר לזיכרונו החד באשר לאירוע שהתחולל כשנתיים וחצי עובר לדיון, מסר הנאשם "שנתיים וחצי אני אוכל את עצמי. כל הזמן חושב מה הייתי יכול לעשות מה פספסתי". לדבריו הוא מבצע תרגילים ובודק את עצמו בכדי למנוע הישנות מקרה דומה ופעם אחת טלפן למעורבת שלא כעסה עליו.

עיון בגיליון הרשעותיו התעבורתי של הנאשם מלמד כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1993 ועברו נקי מעבירות.

התיק נקבע לישיבת מתן גזר דין להיום.

ניתוח והחלטה

במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, הובנה שיקול הדעת השיפוטי בכל הקשור לענישה.

בהתאם להוראות סעיף 40ג לחוק העונשין נקבע כי:

40ג. (א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה

בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט. (ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40ה.

במסגרת סעיף 40 ט לחוק העונשין נקבעו נסיבות ביצוע העבירה בהן יתחשב בית המשפט לצורך קביעת מתחם הענישה בגין העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

- (1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;
- (2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה;
- (3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;
- (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה;
- (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;
- (6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו;
- (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה;
- (8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה;
- (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1;
- (10) האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו;
- (11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה.

(ב) לעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א) (6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א) (10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין נקבע שבגזירת העונש בתוך מתחם הענישה שנקבע, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות הבאות שאינן קשורות לנסיבות ביצוע העבירה:

- (1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;
 - (2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;
 - (3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשתתו;
 - (4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;
 - (5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה;
 - (6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו;
 - (7) התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה;
 - (8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;
 - (9) התנהגות רשויות אכיפת החוק;
 - (10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;
 - (11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.
- סעיף 40יב לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לשקול נסיבות נוספות בעת גזירת העונש

"אין בהוראות סעיפים 40ט ו-40יא כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם."

סעיף 40י לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), מורה:

- (א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ג) בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

(ד) בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות

הקשורות בביצוע העבירה.

ס"ח תשע"ב מס' 2330ה"ח 241

הנה כי כן וכמוסבר גם במסגרת **עפ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 5.8.2013) לצורך גזירת העונש, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה וזאת בהתחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. חריגה מהמתחם תיערך במקרים חריגים.

במקרה של הרשעת נאשם בריבוי עבירות חל סעיף 40ג לחוק העונשין על פיו:

40ג. (א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

במקרינו, מתייחסות שלוש העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום לאירוע אחד של התאונה ולכן יקבע מתחם ענישה וייגזר עונש כולל לכולן יחד.

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה שהנו מרכזי בגזירת עונשו של הנאשם מורה:

"הורשע אדם...

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

הערכים שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הנם שמירה על שלום הציבור ועל ביטחונם של

עוברי הדרך. לאור תוצאות התאונה והיותו של הנאשם נהג רכב ציבורי, הרי שדומה כי רבה למדי מידת הפגיעה האמורה.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה הרי שבנוגע למדיניות הכללית הנקוטה במקרים של תאונות דרכים בהם נגרמה חבלה של ממש, אפשר לפנות לדבריו של כבוד השופט האוזרמן במסגרת **תד (ת"א) 563-09-16 מדינת ישראל נ' בנימין כהן** (פורסם בנבו, 4.4.17)

"טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה של ממש, כדוגמת התאונה שבפני, הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי פסילה של חודשים רבים, בנוסף לעונשי מאסר בעבודות שירות או ריצוי צו של"צ, מקום בו רשלנות הנהגבוהה ו/או תוצאות התאונה היו קשות והנפגעים עברו ניתוחים והליכי שיקום ממושכים.

מנגד, ברף התחתון מצויים גזרי דין, בהן נגזרו עונשי פסילה של מספר חודשים, מקום בו רשלנות הנהג לא הייתה גבוהה ו/או תוצאות התאונה, על אף החבלה של ממש, לא היו קשות".

ובהמשך

"מתחם הענישה בנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם, במקרים דומים, תוך התחשבות ובהתאמה לסוג החבלות שנגרמו להולך הרגל, הינו בטווח רחב, זאת בעיקר כפונקציה של רמת הרשלנות וחומרת הפגיעה.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, המקובל בבתי המשפט לתעבורה במקרים דומים, ובדגש על גרם חבלות דומות, נע כמניפה בין פסילה שבין 3 ועד 16 חודשים, בין מאסר מותנה להתחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות, ובין קנס לפיצוי"

האפשרות להטלת עונש פסילה הנמוך מפסילת המינימום בת 3 החודשים בעבירות של תאונות דרכים עם חבלות של ממש צוינה למשל על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה במסגרת **עפת (חי') 4955-04-20 פאולה קולר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.6.20)

"ניתן לציין שהרף הנמוך של מתחם העונש ההולם ברכיב הפסילה בפועל צריך לשקף את עונש המינימום, אולם בנסיבות מיוחדות יכול המתחם להתחיל ברף נמוך יותר וזאת מטעמים מיוחדים שירשמו (ראו: ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו].(27.08.14))."

ניסיון לדלות את מדיניות הענישה בעבירה לפי תקנה 80 לתקנות התעבורה במקרים של הרשעה בתאונות דרכים עם חבלות של ממש, העלתה דוגמאות ספורות מתוכן ניתן לנסות וליצור מתחם

רלוונטי.

במסגרת **עפת (ת"א) 51655-06-16 אהרון אביזוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.7.16) אישר בית המשפט המחוזי בת"א גז"ד של בית המשפט לתעבורה, אשר דן בעניינו של מי שהורשע בעבירות נשוא כתב האישום שבעניין זה בתוספת עבירה של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד להוראות תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה. במקרה זה, דובר בנהג מונית, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, שפתח את דלת מכוניתו, פגע ברוכב אופנוע וגרם לו לחבלות של ממש. על הנאשם הוטלו עונשים בדמות ארבעה חודשי פסילה בפועל, קנס של 1,500 ₪ ופסילה מותנית.

במסגרת **עפ (ת"א) 70550/08 שלוה (שלי) אבני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.1.09) אישר בית המשפט המחוזי בת"א גז"ד של בית המשפט לתעבורה בעניינה של מי שהורשעה בעבירות של "פתיחת דלת מכונית בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש - עבירה לפי תקנה 80(א) (לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 בקשר עם סעיף 38) (3) (לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961" על הנאשמת הוטלו עונשים בדמות פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה מותנית של שלושה חודשים לשלוש שנים וקנס בסך 3,000 ₪. בהחלטתו הדגיש בית המשפט המחוזי את העדר לקיחת האחריות על ידי הנאשמת אשר כפרה בטענה שנמצאה כלא נכונה על ידי שתי ערכאות שיפוטיות וטענה גם שהמעורבת ניסתה לסחוט ממנה כספים.

במסגרת **תד (ת"א) 10009-03-16 מדינת ישראל נ' עופר זהר** (פורסם בנבו, 27.11.16) נדון ענינו של מי שכתב האישום כנגדו כלל גם עבירה של נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62. (2) (לפקודת התעבורה) עם סעיף 38. (3) (לפקודת התעבורה. על ש"נהג ברכב בת"א בשד' רוקח מכיוון מזרח למערב בנתיב השני מימין והתקרב לצומת עם רחוב איזיק רומבה, הנאשם נהג בקלות ראש ולא נתן תשומת לב מספקת לדרך, תוך כדי נסיעה איטית פתח את הדלת השמאלית הקדמית של הרכב (דלת הנהג) מבלי לוודא את מצב התנועה לשמאלו וכתוצאה מכך פגע ברוכב קטנוע עם הדלת הפתוחה. כתוצאה מהמכה נהדף רוכב הקטנוע שמאלה ופגע בטוויטה אשר נסעה לשמאלו. בעקבות התאונה ניזוקו כלי הרכב ורוכב הקטנוע נחבל חבלות של ממש."

עברו התעבורתי של הנאשם כלל "ותק נהיגה בן 37 שנות נהיגה במסגרתם לא הורשע מעולם בבית משפט לתעבורה ולחובתו 9 עבירות תנועה מסוג ברירת קנס שהתיישנו." כבוד השופט ויטלסון גזר על הנאשם קנס של 2,000 ₪, פסילה של 5 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית ופסילה מותנית של 6 חודשים לשנתיים.

במסגרת **תד (אש') 8003/01 מדינת ישראל נ' כדורי מימי** (פורסם בנבו, 10.2.02) דן כבוד השופט קליימן בעניינה של מי שזוכתה לאחר הוכחות מעבירה של נהיגה בקלות ראש והורשעה בעבירות לפי תקנה 80 לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה "לאחר שהחנתה רכבה בימין הדרך פתחה את דלת רכבה מבלי לנקוט באמצעי זהירות להבטחת שלומם של עוברי דרך וחסמה דרכו של רוכב האופניים וונונו כפיר, יליד 88 אשר הגיע מאחוריה, בעשותה כן גרמה הנאשמת

לתאונת דרכים בה נחבל רוכב האופניים, חבלה של ממש (חתכים בקרסול ובכף רגלימין). " . הנאשמת הייתה בעלת ותק נהיגה של שלוש שנים ועבר נקי, המעורב היה קטין אשר "רכב על אופניו בנעלי בית, ללא קסדה".

על הנאשמת הוטלו העונשים הבאים: קנס בסך 500 ₪, פסילה לתקופה של 45 יום, פסילה מותנית של שלושה חודשים לשלוש שנים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עמדה פסיקת בתי המשפט על כך שהנסיבות שיש לשוקלן בעבירות של גרם תאונות דרכים עם חבלות של ממש הן בעיקר מידת רשלנותו של הנאשם ותוצאות התאונה (ראה למשל **עפת (ת"א) 9298-02-15 ברוך קטנוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.2.15) (להלן: "עניין קטנוב) וכן **עפת (ב"ש) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון** (פורסם בנבו, 29.7.20)). יצוין כי למרות שדומה כי מרבית הפסיקה הרלוונטית עסקה במקרים בהם יוחסו לנאשמים עבירות חמורות בהרבה באשר במקרה שבפני, הרי שניתן לגזור ממנה גם לעניין שבפני בשינויים המחוייבים.

דומה כי באשר לרמת רשלנותו של הנאשם שבפני ניתן להקיש מדבריו של כבוד השופט בן יוסף בהתייחסו לעובדות בעניין קטנוב:

"המערער אחראי כשהוא נוהג אוטובוס גם על נוסעיו ואם הביט לאחור בסיטואציה כזו וגרם לתאונת דרכים של אי שמירת מרחק, הוא אשם בה אך לא ניתן לומר שמדובר ברשלנות ברף הגבוה הקיים.

אין מדובר במי שלא ציית לרמזור אדום, אין מדובר במי שנהג במהירות מופרזת, אין מדובר במי שלא התחשב בקו לבן או עבירה קשה דומה, אלא במי אשר לזמן קצר ניתק את הריכוז בנהיגה קדימה. מנגד, כאמור, אין ספק התוצאה קשה מאד."

באשר לעובדות המקרה צוין:

"ביום 28.6.12 בשעות הערב בסמוך למחלף שפירים על כביש 1 המוליך מכיוון ירושלים לכיוון תל-אביב, בנוהגו רכב ציבורי אוטובוס, לא שמר על מרחק מספיק מרכב שנסע לפניו, הביט לאחור לתוך האוטובוס עקב אירוע שהתרחש בו, רכבים שנסעו לפניו האטו בפתאומיות ואז המערער גרם לתאונת דרכים מחמת אי שמירת מרחק מרכבים שנסעו לפניו, מספר רכבים נפגעו ובעיקר נפצעו ארבעה אנשים בתאונה בהם הגברת ז'נט בינון שנפגעה קשות מאד בתאונה, חבלת ראש, שברים בצלעותיה, כשל נשימתי, מצבה הגופני והנפשי עד היום לא חזר להיות תקני. בנוסף גם אחרים נחבלו חבלות של ממש ואחרים נוספים נפגעו באותה תאונה. ללא ספק עסקינן בתאונת דרכים שתוצאותיה קשות."

לעניות דעתי ניתן לגזור מהפסיקה בעניין קטנוב ולקבוע שרמת רשלנותו של הנאשם במקרה שבפני הייתה ברמה הנמוכה. אף במקרה שבפני דובר בחוסר תשומת לב רגעית ואף פחות מכך בטעות

רגעית, שהאוטובוס בעצירה בתחנה בדרך עירונית. ביטוי לרמת הרשלנות הנמוכה, יש גם בבחירת המאשימה שלא להאשים את הנאשם בעבירה של נהיגה בקלות ראש ולמצער בחוסר זהירות.

יצוין כי לעניין זה מקובלת עלי טענתו שובת הלב של הנאשם באשר לאי האשמתו אף בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות, אך אין משמעות הדבר כי לא חלה חובת פסילת המינימום בת שלושת החודשים הנקובה בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה והדבר מהווה שיקול במסגרת בחינת רמת הרשלנות כנסיבה רלוונטית כאמור.

תוצאות התאונה במקרה זה קשות למדי, אך דומה שהן נגזרות מנסיבותיה ובכל מקרה, קלות בהרבה מאלו שתוארו בעניין קטנוב. זאת מבלי להמעיט ברמת הסבל שנגרם למעורבת וליקריה.

יצוין כי בחינת הנסיבות הקשורות לתאונה נערכה מכוח הוראות סעיף 40 לחוק העונשין, בהתבסס על דברי הנאשם ובא כוחו במסגרת הטיעונים לעונש לאחר שלא ניתן היה להפנות אליהן קודם לכן משלא נוהלו הוכחות. דומני כי המאשימה לא חלקה על הנסיבות שתוארו ובא כוחה אף התייחס בסיכומיו לכך שדובר בחוסר תשומת לב רגעית.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים המוגנים, בפסיקה שהובאה ובנסיבות ביצוע התאונה, הרי שלמיטב הבנתי עומד מתחם הענישה הראוי במקרהו של הנאשם על פסילה בפועל שאפשר ותהיה נמוכה מפסילת המינימום בן שלושת החודשים ועד לתקופה של תשעה חודשים, פסילה מותנית ופיצוי לנפגעת שאפשר שישולב עם קנס.

לאור רמת רשלנותו הנמוכה של הנאשם, אף בהתחשב בחבלות שנגרמו למעורבת, הרי שמתחם הענישה במקרה זה אינו כולל כלל ועיקר רכיב של"צ.

בכל הנוגע לקביעת עונשו של הנאשם במתחם, הרי שגבוהה פגיעת העונש האפשרי בנאשם ובמשפחתו. זאת לנוכח העובדה שהנאשם מתפרנס מנהיגה כנהג מקצועי ועולה מדבריו שהכנסתו מעבודה מהותית ביותר בכלכלת ביתו.

לזכותו של הנאשם עומד עברו התעבורתי הנקי, דבר הבולט לאור היותו בעל רישיון נהיגה משנת 1993 העובד כשלושים שנה כנהג אוטובוס, לדברי בא כוחו שלא נסתרו ע"י המאשימה. מדובר בעבר ראוי לציון אצל מי שעובד כנהג מקצועי ועיון בו מעניק משנה אמינות לדבריו של הנאשם בדבר אופן נהיגתו הן במקרה של המעורבת במהלך תקופת היכרותם והן מול נוסעים נוספים.

דומני שלזכות הנאשם עומדים גם דבריו באשר לביצוע תרגילים ובדיקה עצמית בכדי למנוע הישנות

מקרה דומה. דברים אלו שלא אותגרו ע"י המאשימה יכולים להיכלל במסגרת לקיחת האחריות ע"י הנאשם מאמציו של ל"חזור למוטב" ולמנוע עבירות דומות בעתיד.

במסגרת הנסיבות אותם יכול בית המשפט לשקול מכוח הוראות סעיף 40יב לחוק העונשין, עומד הרושם האמין והחיובי שהותיר הנאשם כמי שמתייחס בכובד ראש לחובותיו כנהג ציבורי והטמיע את הצורך בתיקון טעות חד פעמית שהביאה לתוצאות עגומות. לעניין זה ניתן להזכיר את זכרונו הבהיר של הנאשם לגבי האירוע נשוא כתב האישום כשהסברו לכך שהדבר נעוץ באחריות הרבה בה הוא חש, נראה אמין הן לאור התרשמותי הבלתי אמצעית והן לנוכח העובדה שמיום התאונה ובמשך כשנתיים וחצי לא נרשמו לחובתו כל עבירה בעת שהמשיך לשמש כנהג מקצועי. עוד יצוין כי הנאשם הותיר רושם בלתי אמצעי של מי שמכיר בחשיבות ההליך המשפטי ויחסו המכבד בא לידי ביטוי בהתנהלותו באולם בית המשפט.

לאור כל האמור הרי שלעניות דעתי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה בכל הנוגע לרכיב הפסילה והנסיבות לקולא אף מקימות "נסיבות מיוחדות" המאפשרות סטיה מעונש המינימום שנקבע בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 54 יום בפועל.

הנאשם יוכל להפקיד את רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט עד ליום 6.5.25.

(מוסבר כי יש לבצע הליך של הפקדת רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט בהתאם להנחיות המזכירות וכי באם הדבר לא ייעשה אזי תקופת הפסילה לא תימנה).

פסילת רישיון נהיגה לתקופה של - 4 חודשים וזאת על תנאי למשך - 3 שנים.

(מוסבר כי על פי הדין מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך התקופה שנקבעה בגזר הדין יעבור אותה עבירה עליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה) .

פיצוי לנפגע העבירה בסכום של 1,800 ₪. בשל הטלת הפיצוי ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם , לא יוטל על הנאשם רכיב של קנס. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ולא יאוחר מיום 6.5.25.

ניתן לשלם חוב מסוג קנס/ פיצוי/ הוצאות **כעבור שלושה ימים** מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון

המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. **לידיעתך:** בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב. **למידע נוסף** ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר *35592 או בטל' מספר 073-2055000.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ה, 06 פברואר 2025, במעמד הנוכחים.